

EMMY EN HET DEKENTJE VAN SAMEN

Het is een koude wintermiddag.

**De lucht is grijs en buiten vallen dikke vlokken
sneeuw.**

**Binnen zit Emmy met een dekentje over haar
schoot. Pip, haar hondje, ligt tegen haar aan.**

**“Wat is het stil,” zegt Emmy zacht. Ze hoort
alleen het tikken van de klok en het zachte
gesnurk van Pip.**

Dan hoort ze de voordeur. Klak!

“Zijn jullie daar?” roept mama.

**Papa schudt zijn jas uit en broer Daan stamp
de sneeuw van zijn schoenen. Emmy’s ogen
beginnen te glinsteren.**

“Kom, ik heb een idee!” roept ze.

“Ze sleept het dekentje van de bank en legt het midden in de kamer.

Dit is ons samen-dekentje,” zegt ze plechtig.

“Hieronder mag alleen wie warm wil worden van gezelligheid.”

**Mama pakt wat kussens,
papa zet warme chocolademelk
neer en Daan komt met een schaal
mandarijntjes. Pip kruipt ertussen,
zijn neus warm tegen
Emmy’s been.**

**“Wat gaan we doen onder het
samen-dekentje?” vraagt Daan.**

**Emmy denkt even na. “Gewoon... samen zijn,”
zegt ze glimlachend.**

**Ze vertellen elkaar verhalen, giechelen om
grapjes en luisteren naar de wind buiten.**

Even later zucht Emmy tevreden.

**“We hoeven niet altijd iets groots te doen,”
fluistert ze. “Soms is samen zijn al genoeg.”**

**Mama knikt. “Precies, lieverd. Samen zijn
maakt alles warmer.”**

**Pip blaft zachtjes alsof hij
het er helemaal mee eens is.**

